

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOasă CREȘTINĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL:

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
In străinătate 300 Lei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad, B-dul Regele Ferdinand No. 65

Inscris la Trib. Arad secția III.

No. 6/1939

Girant responsabil: N. ONCU

OMAGIU MAMELOR

Dragostea mamei este ca luceafarul de dimineață, care rasare în dimineața vieții noastre, dar apune odată cu ea. Această dragoste este una din cele mai mari forțe omenesti, care nu cunoaște nicio margine, și nicio piedică. Câte mame au îngrijesc mereu cu aceiași dragoste fierbinte și neobosită ani de-a rândul pe copiii lor fără să regrete sau să se plângă. Aceste eroine, stănci ale dragostei stau neobservate, neadmirate și părăsite. Când eram copil mic, eram grav bolnav. Din când în când mă trezeam turburat, iar mama liniștită și tăcută mă adormea, și oridecâteori mă trezeam, o vedeam mereu cu fața aplecată spre mine, cu mâna ei miraculoasă pe fruntea mea. Zi și noapte trează și veghetoare. Aceasta experiență s'a repetat în viața tuturor, de câte ori! Ce recunoștință puțină! Ce atenție mică! Ce răceală multă! Pământul vieții noastre a fost păzit și ocrotit cu lacrimile ei, suntem proprietatea ei. Mulți sunt acei care presară pe drumul mamei lor prundiș, bolovani și spini, iar la mormântul ei, vor aduce flori, florile recunoștinței a dragostei și chiar flori adevărate. Adu acum mamei tale — căci va fi foarte târziu în curând.

Dragostea mamei e o dragoste ocrotitoare

Câte mame nu dau totul numai ca prin aceasta să ocrotească pe copil. Sănătatea, averea, măncarea și chiar viața; pentru ea aceste nu sunt nimic pe lângă dragostea ce-o are pentru a ocroti pe copilul ei. Sufletul ei plutește pe înălțimile dragostei, ca a eșit, s'a eliberat din colivia egoismului ei. Ea trăiește o altă lume lângă copilul ei iubit. Gândește prin copil,

vede prin el, întinerește prin el, ia din calitățile lui creiând o altă

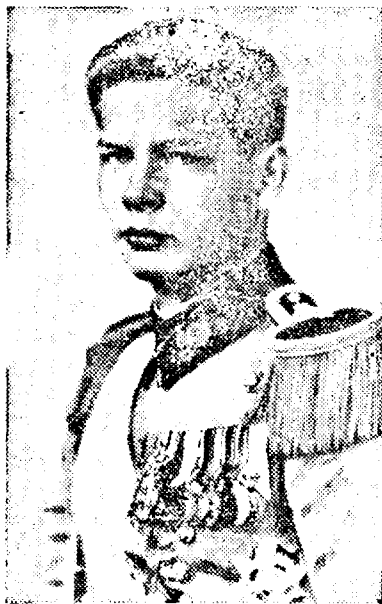
PSALMUL 72

Pentru ziua de 10 Maiu

1. Dumnezeu, dă judecățile Tale împăratului, și dă dreptatea Tu fiului împăratului!

2. Și el va judeca pe poporul Tău cu dreptate, și pe nenorociți Tăi cu nepărtinire.

3. Munți vor aduce pace poporului, și

M. S. Regele Mihai I

dealurile de asemenea, ca urmare a dreptății Tale.

4. El va face dreptate nenorociilor poporului, va scăpa pe copiii săracului, și va zdrobi pe asupritor.

5. Așa că se vor teme pe Tine, cât va fi soarele, și cât se va arăta luna, din neam în neam;

6. Va fi ca o ploaie, care cade pe pământ cosit, ca o ploaie repede, care udă câmpia.

7. În zilele lui va înflori cel neprăhănit, și va fi belșug de pace până nu va mai fi lună.

lume superioară și frumoasă, unde fățarnicia, minciuna, răutatea, asprimea și tot ce e josnic, dispore. Mamele chiar cele necredincioase sunt cu mult mai aproape de Dumnezeu, și ce experiențe minunate cu Dumnezeu au! Mama se divinizează prin copil, iar tatăl prin ambii.

Orice mamă își ocrotește cu toată dragostea copilul aceasta dragoste se revarsă din abundență din inimile lor.

Ai fost până acum recunoscător pentru ea?

Un buchet de flori, un zâmbet mulțumitor, oh, ce fericire i-ar face!

Niciodată n'ar putea uita aceasta, nu fii sgârțit, dă mamei tale ce i se cuvine.

Dragostea mamei e o dragoste jertfitoare

Oricine iubește, jertfește și suferă. Chiar Dumnezeu, fiindcă ne-a iubit, a trebuit să suferă și să se jertfească pentru noi. Această iubire o câștigăm fără nicio osteneală. Intre copil și mamă se creiază o legătură sufletească de viață și moarte. Când copilul suferă, suferă și mama, când copilul e plin de bucurie și mama se bucură, când copilul e fericit și mama e fericită, iar când copilul moare, mama nu mai are pentru ce trăi. Imi plăcea să văd greșelile mamei mele, eram așa de fericit, mă bucuram de ele mai mult decât de orice. Dece? Pentru că erau făcute dintr'o dragoste plină de jertfă și bunătate cu totul cerească. Greșelile acelea din dragoste erau ca un parfum care-mi ridicau sufletul spre Dumnezeu.

Ce-ar ajunge oare din lumea aceasta, dacă mamele nu și-ar în-

(Continuare în pag. 5-a)

Farul Creştin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul II. No. 19 Sămbătă 10 Maiu 1941
Apare în fiecare Sămbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.
In străinditate 300 lei.
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacţia şi Administraţia.

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 65
Casier: N. ONCU Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACŢIE

Ca în toţi ani, în Dumineca a doua din luna Mai, se serbează ziua mamei. Astfel şi noi am închinat o mare parte din acest număr pentru ziua mamei.

Ne bucurăm că, Farul face atâtă bucurie cetitorilor lui. Un frate ne scrie că, săplământa în care a fost număr dublu, a fost prea lungă, şi i-a fost atât de greu că nu a avut Farul, cu care să se bucure. Am promis şi călăm să ne fînem de cuvânt. Noi cei de aici ne străduim din toate puterile să-l facem cât mai bogat şi frumos. Ne-ar părea foarte bine, dacă fiecare frate care iubeste atât de mult lucrarea Farului, ar face măcar un singur abonament pentru trei sferturi de an. Aceasta ar fi pentru noi un imbold bun.

In multe biserici fraţii s'au convîns acum de valoarea Farului şi ne-au trimis abonamente. Şi noi încă ştim multe biserici, în care nu e niciun abonat la revista noastră. Rugăm deci în mod foarte stăruitor pe fraţii predicatori, să caute ca în fiecare biserică să fie Farul, şi în fiecare biserică să fie un număr cât mai mare de abonamente. Să nu uităm de-asta: IN FIECARE FAMILIE SĂ AVEM UN ABONAMENT!

Tineretul din Vermeş, jud. Caraş a avut o frumoasă serbare în ziua de 13 Aprilie a. c. Programul serbării a fost împodobit cu poezii, cântări şi duete, şi a fost condus de fr. Aurel Lighezan. La serbare au luat parte fraţii din Icsig, Duboş, Râmna şi Bărbos. Din cuvântul Domnului au vorbit fraţii Ioan Creţu, Petru Mamuţ şi Iacob Lighezan. A cântat muzica din loc.

Cum cântăm?

„Cântaţi cu vesele lui Dumnezeu.” Ps. 81:1-3.

Adesea putem vedea câte un muzicant, sau un cântăreţ, cântând numai de formă, rece. El nu simte ceace cântă. Dar îndată ce asupra lui vine o nefericire, sau o fericire, el le va simţi, îşi va exprima aceste dureri, sau bucurii prin cântăr. Astfel vechii cântăreţi Solomon ş. Dav.d, plini de simţirea care au avut-o laţă de Dumnezeu, rugăciunile, lacrimie, desnădejdiile, bucurale, mulţumirile, recunştinţele, aprecierile, le-au exprimat foarte bine prin cântări. Iar Maria, mama lui Isus, plină de bucurie sfântă, de vestirea naşterii lui Isus rosteşte cântecul profetic, imnul ei de laudă. Şi chiar religia creştină s'a născut în cântări, la naşterea lui Isus.

Cântarea, atunci îşi are farmecul ei, când înfelesul e simţit, când înţelegem ceace cântăm. De multe ori dragostea d'vină ne umple de bucurie, îmboldindu-ne să cântăm. De multe ori sublimul produs al Atotputerniciei Sale, natura încântătoare plină de farmec, ne dă imbold de laude Creatorului. Când vedem lucrurile fremătând de viaţă, câmpiile verzi, fosnetul frunzelor pădurii, în murmurul lin al unui izvor, un apus de soare, suntem împinşi spre cântare.

Marele savant, astronom francez Dominique Francisc Arago, când prevestea evelilor săi o eclipsă spunea că în ziua... ora..., soarele, pământul sau luna se vor supune unei speciale porunci a lui Dumnezeu, fiindcă în univers totul se supune Lui.

Da, totul se datoreşte Lui şi totul depinde de El. Atunci merită mărirea, cinstea cuvenită. Merită ca vocele noastre să le întrebuiţăm pentru El, cu o inimă şi simţitoare. Nu cumva noi cântăm numai din mândrie, din ambiţie, lipsiţi de evlavie sfântă, cântăm că auzim că şi altul cântă? Trebuie ca iubirea supremă să fie centrul de simţire a sufletului nostru.

In toate timpurile şi în toate veacurile s'a dovedit că cântările, fie exprimate prin necaz, fie prin bucurie, şi-au avut răsunet în multe inimi. Adesea ele şi-au făcut efectul. In inimi mohorâte au turnat mângâiere, inimile reci le-au încălzit, le-au transformat, celor nepăsători, leneşi le-a dat voinţă de acţiune.

Ce efect au cântările noastre pentru alţii? Apropie ele pe alţii la Dumnezeu? Cu ce scop cântăm? Cum cântăm? Sau sunt ele o adevărată închinăchime sfântă? Să ne gândim dacă ascultă Dumnezeu cântările noastre. Dacă nu putem da un răspuns pozitiv aici, atunci ne este necesară o relaţie mai intimă cu Dumnezeu, să

ne schimbe El starea noastră rece şi îndiferenţă faţă de El.

Dacă da, atunci să cântăm şi mai departe mai intens, să folosim vocele noastre în slujba Lui.

MAGDALENA FERICEAN

Să mergem unde este Isus

Era Duminecă. O zi frumoasă şi soarele primăverii strălucea încălzind natura. O soră credincioasă se îndreaptă având în mână Biblia şi cartea de cântări spre casa de rugăciune. Un trecător o întrebă rugând-o:

— Domnişoară dacă sunteţi bună, vă rog spuneţi-mi unde este — locul lui Isus?

— Nu vă pot spune, a răspuns linş sora noastră.

— Cum, Dvoastră nu mergeţi acolo?

— Nu a răspuns din nou serva Domnului.

— Dece? întrebă din nou trecătorul. Pentru că acolo nu este Domnul Isus? Domnule cunoşti D-ta pe Domnul Isus? El care a murit în locul Dvoastră şi care v'a iubit mult. Il iubeşti pe Domnul Isus?...

In viaţa noastră de creştini sunt multe ocazii când suntem rugaţi a da lămuri celor pierduţi, ei caută locurile întunecoase fără de Domnul Isus. Acolo păcatul tronează şi numele Domnului nu este laudat.

Satana vrea ca noi să fim călăuze slugilor lui pe drumul pierzării, dar adevăraţii creştini vor fi hotărâţi în vederile lor. Ei vor spune oamenilor că, în astfel de localuri Isus nu este acolo. Şi vor mărturisi toată iubirea Sa şi cum că Isus îi cheamă ca să-i facă fericiţi.

A fi cu Domnul Isus înseamnă cea mai mare fericire. Domnul apare în mijlocul unor oameni cu usile încuiate, stăpânii de siguranţă şi frică şi le aduce pace de care ei aveau cea mai mare nevoie.

Ce facem noi când suntem întrebaţi de oameni de localurile păcătoase, unde nu este Isus?...

Fiecare să-şi răspundă...

Oprea Gheorghe

Nu există decât un singur cuvânt, care poate traduce iubirea Preaasă în toate vârstele, un cuvânt mic, un strigăt instinctiv, care dela leagăn până la mormânt, îl pronunţă toate generaţiile şi care rezumă eternul omagiu al omului fiinţei umane celei mai apropiate de Dumnezeu: MAMA.

Henri Nicolle

„I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea”. Apoc. 2:21.

O mare descoperire

„Aici e casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!” Gen. 28:17.

Că glorioasă descoperire! Și ce încântat e Iacob de ea! A uitat totul și acum se pare că, e cel mai mulțumit om din lume. El nici nu mai știa că, e cel fugit, fugărit, plecat dela casa părintească, îndușmănit cu fratele lui, să e obosit de drumul lung. Parcă niște lumini îi urează un bun venit călătorului înfricat și ostenit, pierdut în întunerecul drumului pustiu. Gândiți numai puțin asupra acestei întâmplări și veți vedea ce minunată e. Un om fugit de acasă în împrejurări ciudate, aflat singur în pustiu, se vede la un moment dat înconjurat de îngeri. E unul plecat dela părinți și la un moment dat se vede strigat de vocea Tatălui. El se credea departe de casă și deodată se vede în poarta altei case, în poarta casei lui Dumnezeu. Și văzând aceasta, nu se putea să nu exclame: „Aceasta este poarta cerurilor!”

E interesant să vedem că, aceasta mare descoperire a fost făcută de un om. Și natural când auzim aceasta, ne gândim imediat că acest om a fost unul din cei mai sfinți oameni, că drumul acestui om e drumul unui sfânt. Acest om însă a avut pe conștiință un foarte mare păcat.

El nu a fost un sfânt. El nu a fost nici chiar un om prea onest. El a fost un om, căruia i-a plăcut să înșele, să-și însușească și ce nu e al lui. Când îl întâlnim de prima dată, el e mai vrednic de iubit decât fratele său Esau.

Apoi el nu e nici un căutător după Dumnezeu. El este aici pentru că a făcut o crimă, și îi era cu neputință să mai rămână acasă. **El fuge din fața dreptății.** E foarte ciudat să spunem că acest om, care nu mai putea sta în fața tatălui său, în fața fratelui său, a descoperit poarta cerurilor.

Dacă acest lucru ne surprinde, noi ne și încurajează. Ne încurajează pentru un singur motiv, că dacă poarta cerurilor poate fi descoperită numai de oameni, cari niciodată nu au păcătuit, atunci nu am avea nicio speranță

că, oameni ca Iacob și ca noi, ar putea găsi intrarea la Dumnezeu. Pentru că un lucru e sigur și-l putem spune despre fiecare dintre noi: „Că noi toți am păcătuit și am fugit dela fața lui Dumnezeu.” Noi suntem conștienți că, suntem păcătoși și dacă păcătoșenia noastră ar fi piedica de a descoperi poarta cerurilor, atunci noi nu am mai avea nicio speranță să o găsim. Dar bucuria și încurajarea noastră e că oameni ca Iacob și ca noi, pot găsi intrarea

Botezul ținut în Arad la 21 Aprilie 1941 de fratele Alexa Popovici

la Dumnezeu. Deci eu, scumpul meu, am pentru tine această veste bună că, chiar dacă ești păcătos, poți găsi poarta cerurilor și să intri la Dumnezeu.

Cum a ajuns Iacob să facă aceasta descoperire?

Să privim faptul, nu ca pe o simplă întâmplare. El nici nu s'a așteptat măcar să aibă această descoperire. Și e iarăși interesant că, Iacob nu a fost un favorit al cerului. Dumnezeu nu dă daruri prin favoritism. Locul în Impărăția lui Dumnezeu nu se capătă cu favoruri. El se capătă prin puterea noastră de a primi.

Un asemenea prilej e pentru noi fiecare. Dumnezeu e gata să ne dea orice dar, numai să avem noi puterea și dorința de a-l primi. A cânta nu poate oricine, numai acela, care știe sau are o cât de mică idee de muzică. Că cât un cântăreț știe mai multă muzică, cu atât va ști și va putea cânta mai bine. Tot așa e și cu primirea darurilor dela Dumnezeu. Cu cât vom avea noi mai multă dorință de a primi ce ne

dă Domnul, cu atât vom primi mai mult. Dumnezeu Se descoperă pe El aceluia, cari îi permit să facă aceasta. Lucrul acesta ne dă curaj și bucurie. Aceasta e o ocazie a fiecărui om. Domnul e gata să ne dea orice de care avem noi nevoie.

El e gata să ne ducă pe fiecare din noi la această minunată descoperire. Deci dacă noi pierdem această ocazie, vina e a noastră și nu a lui.

Ei, întrebarea mare e cum a ajuns Iacob să facă această Descoperire. Întâi Iacob a fost adus aici de o nevoie a sa. El nu era prea tânăr acum, dar cu toate acestea e de prima dată plecat de acasă. Singurătatea pentru el e acum cea mai grea povară. Dorul după casă îl chinăste mai grozav ca orice altceva. Tăcerea liniștită a nopții îl terorizează. Stelele cerului îl sperie, îl înfrică. Ele se pare că au glas și-i vorbesc cu asprime. El se uită la ele și i se pare că sunt mai aproape ca lucrurile cari îi sunt și i-au fost dragi.

I se pare că Dumnezeu e mai departe de el decât stelele cerului. În această noapte în pustia singuratecă el e complet istovit de toate forțele, și cele spirituale și cele fizice. Buzele lui abia mai îngână o rugăciune de căință, cerând ajutor.

Apoi Iacob a fost din pricina tuturor nedreptăților sale umilit. El nu avea nici îndrăsneala și nici puterea să-și ridice ochii spre cer. Poate niciodată în viața sa nu a fost într-o stare ca cea de acum. El e acum un fugar, despărțit de cei cari îl iubeau, separat de Dumnezeu și vina nu e nimănui, ci numai el singur. Și îmi închipui că și el în sufletul lui s'a rugat: „Impotriva Ta și numai împotriva Ta am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta...”

Acum singurătatea l-a adus la pocăință. Iar pocăința aceasta i-a făcut posibilă descoperirea lui Dumnezeu. Ea i-a făcut posibilă descoperirea reală a Dumnezeului veșnic și nevăzut. Când în starea aceasta sufletul a fost adus în în-

(Continuare în pag. 4-a)

De vorbă cu tinerii

ZIUA MAMEI

Nu prea de multă vreme s'a găsit de bine ca a doua Duminică a lunii Mai să fie sărbătorită ca zi închinată mamelor. E și aceasta un omagiu adus ființei care mai mult ca oricare alta, abește, sacrifică și se dă pe sine pentru ai săi.

Și fiindcă lumea sărbătorește, și pîntrucă poate sărbătorești și tu accastă zi în cinstea și respectul mamei tale, aș vrea să mă apropiu de tine copilul iubit al mamei tale. Tu niciodată în viața ta nu vei putea prinde dragostea mare a mamei tale pentru tine. Ea te-a iubit mai mult ca orice altul. Pentru tine numai ea știe cât nu a sacrificat, cât nu a jertfit. Acum uită-te om mare, plecat de lângă ea și undeva împreună cu alții îi sărbătorești închinată mamelor. Ce ai făcut însă tu personal pentru omagiu mamei tale? Ce mângâiere are mama ta că fiul ei o sărbătorește?

Sunt aici foarte multe răspunsuri. Primul va spune: i-am dat un cadou, i-am trimis o telegramă sau o scrisoare de felicitare, de mulțumire, etc. Alături? Numai atât? E în faptul acestă un omagiu, e în gestul tău o mângâiere, o bucurie pentru mama ta? Da, însă prea puțin.

Care e cel mai bun omagiu pentru o mamă de ziua ei? Dovada ascultării. Când poți face dovadă cu conduita vieții tale că practici întocmai sfaturile mamei tale, și oii după ani de rătăcire să mărturisești mamei tale că aducerea aminte a ființei ei dragi, s'a adus aminte și de sfaturile ei, și că ai început să le practici în viața ta, o astfel de veste va da cea mai desăvârșită bucurie în inima unei mame și va fi cea mai mare mângâiere. În această zi, oprește-te din goana vieții, și fugi înapoi la anii sberdălniei ai copilăriei tale, privește-te cum erai urmărit de ochii plini de dragoste ai mamei tale și gândește-te azi după atâția ani acum când mama ta e o femeie bătrână, oplecată de povara anilor, e cineva să o jegrăjească, e cineva să-i facă viața mai ușoară?

E un obicei frumos ca de ziua mamei fiecare persoană care are mamă, să poarte o floare în cinstea mamei sale. Fă însă ca în dosul floarei să strălucască sincera și caldă dragoste pentru ființa care a făcut mai mult pentru tine. Nu sărbătorești ziua mamei, dacă tu ești certat cu sfaturile ei și nu ai ascultat-o. Fi sincer cu tine însuși, cu mama ta și cu ceilalți. Numai faptul că sărbătorești pe mama ta nu e nimic. Fă ca ea să înțeleagă că cinstea ei de către tine e în adevăr ceva din dragoste și ca omagiu.

„Căstă pe tatăl și mama ta, ca să-ți fie tie bine și să trăești mulți ani pe pământ”.

O mare descoperire

(Urmare din pag. 3-a)

setarea după Dumnezeu, când simțul păcatului i-a produs întristarea și rușinea, atunci Dumnezeu i-a arătat și l-a făcut în stare să spună: „Aici e poarta cerurilor.”

Pustiul a înflorit. Locul în care totul i se părea straniu și fără frumusețe, s'a transformat în cel mai minunat loc depe pământ. Dacă ești cu sufletul într-o astfel de stare, lasă pe Dumnezeu să-ți se descopere. Dar noi nu-l vom descoperi pe Dumnezeu în necazuri. Nu necazul e calea, prin care Dumnezeu se face descoperit. Nu, absolut de loc. Dar Dumnezeu Se descoperă oricărui om, care însetează după El și oricărui om care e umilit.

Și să ne mai întoarcem privirea să vedem ce a adus această descoperire. Ea l-a făcut pe Iacob să exclame: „Aici e poarta cerurilor.” Și asta înseamnă ce Cel nevăzut și spiritual a devenit pentru el o realitate. Asta se întâmplă și cu fiecare credincios. În așa moment Domnul Isus nu mai este o ființă istorică, care a fost în vârtoarea unei vremi, ci e o realitate actuală.

„O schimbare în viața mea s'a făcut”

„Intrând Isus în inimă.”

Pe lângă aceasta exclamare a lui Iacob mai înseamnă că cerul e o realitate. Cerul deci nu e o teorie seacă, ci o realitate vie pentru fiecare credincios. Că nu toți pot vedea poarta cerului e și aceasta un adevăr. Oricine însă vine cu sinceritate la Dumnezeu, va fi miluit și va primi har după har. Noi suntem siguri de viața viitoare. Noi știm că Isus nu ne-a înșelat când ne-a spus: „Mă duca să vă pregătesc un loc.” Noi cântăm din toată inima cântarea:

„Mai sus de nor și de stele,

„Văd eu cu dor o patrie.

Noi suntem siguri că, această e casa sufletului nostru. După această casă însetăm și oftăm noi de atâtea ori.

Apoi noi devenim conștiincioși că această casă nu e departe. Ea e aproape, ba foarte aproape. Iacob a simțit teroarea singurătății. El a crezut că cerul pentru el e foarte departe. Când colo era tocmai contrariul. Convingerea aceasta a

fost născută de păcat. Păcatul îndepartă cerul, și ne face să simțim foarte departe de noi. Această idee probabil a făcut și poetul să scrie cântarea: „Străduiește în depărtare a noastră în țară patrie.” Ea nu e departe aproape de noi, e lângă noi.

Și în fine, descoperirea această i-a făcut posibilă părtășia cu cerul. Noi fiecare din noi putem avea părtășie cu cerul. Dacă cerul are poartă, atunci noi putem avea comunicare cu Dumnezeu. Poarta e deschisă. Prin această poartă ajung rugăciunile noastre și ies ajutoarele pentru noi. Ea e deschisă pentru tine și pentru mine. Dacă noi refuzăm să intrăm, pierderea e a noastră. Oricum, femeie sau copil ca și vrea să intre, are libertate și privilegiul.

Și efectul acestei descoperiri e viața de mai târziu a lui Iacob care a fost mare. Datorită ei, el s'a corădat sacrat. După aceasta el a declarat, că Domnul va fi Dumnezeul lui. De aici el a aparținut în totul lui Dumnezeu.

Apoi această descoperire a dat o nouă atitudine față de viața sa. El a aparținut lui Dumnezeu și cu tot ce a avut. Și această experiență l-a adus într-o nouă putere și într-o nouă credință. Fiecare om când ajunge să spună cuvintele lui, e mult mai tare. „Aici e poarta cerurilor.”

Facem cunoscut fraților și celortorilor că Bibliile s'au scumpit. Pentru o mai bună cunoaștere a prețurilor literaturii dăm aici prețurile unor cărți.

Biblia mare	— — — — —	320
Biblia mică	— — — — —	260
Biblia mică	— — — — —	220
Florile primăverii	— — — — —	50
Ana d'n Ava	— — — — —	40
Doctrinile biblice	— — — — —	35
În slujba lui Dumnezeu	— — — — —	20
Evangelia	— — — — —	15
Evangelia stăvilită	— — — — —	15
Tristul păstor	— — — — —	10
Morala Stessor	— — — — —	25
Femeie la N. Testament	— — — — —	20

Toate se comandă dela Depozitul de Literatură, Arad, B-dul Reg. Ferdinand Nr. 65.

OMAGIU MAMELOR

(Urmare din pag. 1-a)

conjura copiii ca o dragoste cerească, dacă ei de mici ar crește într'un mediu rece, nepăsător, și dacă în inima lor nu s'ar întipări încă din frageda copilărie zâmbete și dragoste cerească?

Și așa încă suntem destui de... dar, ce-ar fi fost dacă n'am fi fost încălziiți zi cu zi, ceas cu ceas, de dragostea aceasta, pe care n'o merităm, pentru care nu ne-am ostentit, pe care n'am putut s'o câștigăm prin nimica? Ai făcut tot ce trebuie pentru mama ta?

Jale și durere

Am avut ocazii să văd fotografii ocazionale ale tineretului comunist, care au fost crescuți în lagăre de copii fără mame. Măcar că erau majori, totuși mi se frângea inima mea, am stat multă vreme și am privit la tinerii acei, ce n'au avut dreptul să fie crescuți de mama lor. Trisți și reci, cu priviri de ghiată. Nici un zâmbet, nicio voioșie, niciun puls de viață tinerească. Erau niște tineri de care-mi era și milă și frică. Erau niște tineri îmbătrâniți înainte de a întineri. De fapt s'a constatat că, tinerii crescuți în orfelinate, institute de binefacere sau în atmosfera de necazuri, de nemulțumire îmbătrânesc înainte de vreme și dintre ei se recrutează hoții, criminalii. Pentru că placa fragedă a inimei lor n'a fost luminată de dragostea aceea, pe care poate crește orice lucru bun. Inimile lor mici n'au fost deschise nici în fata zâmbetelor dragăstoase, care înlătură întunericul. Inimile lor au fost închise și așa vor rămânea. Ce mulțumitor și fericit trebuie să fii pentru că nu ești ca ei! Și dacă ai o mamă arată-i iubirea ta.

O mamă și sufletească este o îndoită binecuvântare

Aceasta e cu totul sfânt, cerească, minunat, dar și rar. O adevărată mamă! Încălzită de dragostea Mântuitorului, devotată lui Dumnezeu e mai pe sus, decât îngerii. O astfel de mamă face din familie un paradis. Distruge din familie vra, altarul iailului și al morții pecetea întunericului veșnic întronând atmosfera prezenței lui Dumnezeu și a dragostei divine în inima copilului. Copilul de mic începe să fie ținut înain-

tea lui Dumnezeu. Puterea întunericului este biruită de mama luptătoare, care ține legătura între copil și Dumnezeu. Fierii prezenței lui Dumnezeu încep să-l strabată pe copil de mic. El se simte bine în această dragoste a mamei, dar și a lui Dumnezeu. Se obișnuiește până ce sufletul său începe să strige după Dumnezeu. Cât de aproape e Dumnezeu de copiii Săi, și cât de puternic ei îi simțese prezența, și cât de repede se roagă în inimile lor după Dumnezeu, când văd că Dumnezeu s'a depărtat de ei. Un astfel de copil e o comoară a familiei, e bucuria și fericirea familiei. Hristos începe să radieze prin el după ce a pătruns în el. Copilul rămâne copil, se joacă, fuge, face multe copilării și năzdrăvănișii copilă-

Mama la patul copilului

rești, dar e în Hristos. Aici e la mijloc o mamă sufletească. O mamă poate fi mântuită, totuși poate să nu fie o mamă sufletească, această e o lucrare cu totul divină. În țară avem și copiii care au legătură sigură din necesitate personală cu Hristos, totuși n'au trecut încă de șase ani. Dumnezeu e și Dumnezeu pentru copii.

De nimic n'are Dumnezeu mai multă lipsă decât de mame adevărate care să-și îndeplinească marea lor chemare, iar chemarea lor e ca să trăiască în legătură cu Hristos, iar prunci să-i aducă la El. Ce fel de mamă ești?

O profecție pentru mame!

Copii sunt foarte mari psihologi, adică cunoșcători de suflet, în această privință ei sunt mici savanți. El cunoaște cu atâta pre-

cizie sufletul mamei, frământările ei, cum ea nici nu bănuiește. Mama îi vorbește una, iar el privește la mamă și vede ce e în suflet. Când încă e mic, el nu vrea să adoarmă cu niciun chip, când mama vrea să-l părăsească, ci stă cu ochi deschiși, îi prinde toate mișcărilor. Mai târziu, când poate vorbi, el știe când mama îl înșală cu vorbe, dar fiindcă e politicoș sau fricos, tace, învățând neadevărul.

Copilul vrea să imite sufletul mamei, fie că e în lumină, în Hristos; fie că e în păcat. Pentru el e cea mai mare fericire, când poate fi ce e mama și să facă ce face mama. Cine n'a văzut copiii mici, care nici nu știu vorbi bine și totuși se așează în genunchi și stă retras?

Deacea copilul tău mamă, va fi ce ești, nicidecum și niciodată ce-l înveți. Dacă mama va iubi mult pe Domnul Isus și copilul îl va iubi, pentru că el citește fără să ceară voie în cartea închisă a mamei și o cunoaște. Dacă mama va fi o femeie sfântă, devotată, curată, copilul va velea aceasta cu mult înainte de a putea vorbi, iar în sufletul său se va cristaliza într'un fel tainic sfințenia mamei. Grăunțele acesta va răsări numai deodată, căci trebuie să se cere ce seamănă în sufletul acel curat și nevinovat. Aceasta e o lege, chiar mai mult un principiu veșnic.

Fii fără frică, copilul tău mamă va fi ce ești tu și încă puțin mai mult. Înțelege bine, nu ce vrei să faci din el, ci ceia ce ești. Aici unele mame tremur, ele iubesc ce e vremelnic, ce n'are valoare, ce e aparent și n'ar vrea ca totmai aceea și ei să iubească, dar de ce te temi de ceea nu scapi. Atunci ai milă de el, pentru că ești mama lui tot ce i-a putut da cerul mai scump și cât mai trăiești dă-ți silința să fii — și el nu te va uita niciodată și-ți va încărea bătrânețea cu fericire, bucurie și recunoștința plină de dragoste, îi va împodobi scumpa-ti amintire.

Marcu Nichifor

Cești și răspândiți
Forul Creștin

CARE ÎȚI VA FI SFÂRȘITUL ?

Unul dintre adevărurile mari ale Bibliei e faptul că, viața aceasta pământească **are** un sfârșit. Nimeni nu se poate îndoi de acest adevăr, fiindcă e ceva vădit, e ceva ce se petrece în jurul nostru. În fiecare zi sute de vieți ajung la sfârșit. E însă interesant că nu știm momentul când ajungem la sfârșit. De cele mai multe ori vine pe neașteptate. După cum însă e sigur, că fiecare dintre noi vom ajunge odată la sfârșit, tot așa e sigur, că acest sfârșit **nu va fi o nimicire**, o distrugere, ci va fi propriu zis **inceputul** adevăratei vieți, a **vieții de după moarte**.

Dacă bagi de seama, la partea cea mai mare de oameni vei observa o mare nepăsare de sfârșitul vieții. Mulți nici nu vreau să se gândească la așa ceva. Lor li se pare că prin aceasta își ușurează viața sau că pot să facă să întârzie sfârșitul. Dar lucrurile stau cu totul altfel. Indiferența ta face să dai orbis în prăpastie, iar gândul că, vei avea un sfârșit, te apropie mai mult de Dumnezeu. Un împărat din vechime, se spunea că, a pus pe servitorul său să-i repete în fiecare dimineață cuvintele: „**Impărate, ai grijă că ești muritor.**” În felul acesta, peste zi, el căuta să facă numai dreptate supușilor săi. Dragul meu, poate și tu ești unul dintre cei indiferenți. Aș vrea însă un lucru: să te gândești numai câteva clipe **care va fi sfârșitul tău**.

Mulți sunt gata, poate, să spună că noi nu ne putem cunoaște sfârșitul; că acesta e un lucru pe care numai Dumnezeu îl știe. Dar nu e așa. **Biblia ne spune că, îl putem cunoaște.** Dumnezeu e drept și El va răsplăti fiecăruia după faptele sale. Deci, tot ceea ce facem, drumul pe care mergem, vorbele pe cari le roșim și chiar gândurile pe cari le lăsăm să se urzească în capul nostru, ne pot spune lămurit, care ne va fi sfârșitul. Ai putea oare tu, care trăiești în păcat, să nu îți ști sfârșitul? Pavel spune clar în Rom. 6. 23.: „**Plata păcatului e moartea.**” În alte cuvinte, e vorba de pedeapsă. Deci **sfârșitul tău**, om păcătos — oricine ai fi — dacă nu ești mântuit, înseamnă că **va fi iadul**. Iar dacă ai fost mântuit și trăiești o viață pentru Dumnezeu,

vei avea ca sfârșit **fericirea veșnică**. Sunt numai două drumuri și fiecare are un sfârșit. Dă-ți seama, sufletul meu pe care mergi și vei cunoaște ce sfârșit vei avea.

Se întâmplă că mulți după ce își cunosc sfârșitul, văd că e îngrozitor, atunci caută cu orice preț să scape de el. Și reușesc. Aceasta e fiindcă noi avem libertatea să ne alegem sfârșitul. Alegerea aceasta se face dela sine, căci depinde în mod direct de traiul nostru zilnic. Ți-ai ales felul de trai, înseamnă că ți-ai ales sfârșitul tău propriu. Dar din moment ce îți dai seama că, din cauza păcatelor tale, sfârșitul îți va fi numai chinul veșnic, poți ca să scapi de el. **Trebuie doar să-ți schimbi viața**, să te predai Domnului Isus ca să te mântuiască, să-ți facă nașterea din nou și

apoi să mergi pe calea arătată. **El**. Schimbând drumul vieții schimbat sfârșitul tău perso. Această schimbare o poți face acum. Ai ocazia să scapi de veșnicie întregă prin întoarcerea ta la Dumnezeu. **Ce vei face?** Vrei să stai mereu nepăsător de ceea ce te așteaptă? Nu te gândești unde ai ajunge, dacă muri azi? Domnul Isus vrea să salveze și să-ți dea viața veșnică. Vrei să-L ascuți? Vino la El acum.

Stai pe loc și te gândește
Unde alergi așa zorit
Și nu vrei să te gândești,
Ce sfârșit trist vei avea
Vino la Isus acum
Măine, poate, cine știe
Nu mai ești pe-acest pământ

de Petru Popovici

JERTFA ȘI ÎNVIEREA LUI ISUS

Isus a purtat cea mai mare suferință în trup și suflet. Deasupra tuturor suferințelor stau suferințele jertfei Lui. El a îndurat pedeapsa tuturor vinovaților, din trecut, prezent și viitor. Dacă toți oamenii de pe lume, din toate veacurile, ar fi pedepsiți cu cea mai mare suferință și aceasta să dureze dela creșterea până la sfârșitul lumii, suferințele lui Isus **au fost mai mari**.

Toți păcătoșii care au crezut, cred și vor crede **sunt mântuiți**, iertați, spălați, atât de păcatele lor, cât și de urmările păcatului. Iar cei ce nu cred, vor primi ei pedeapsa păcatelor lor, în iad, pe vecii vecilor.

Dumnezeu a dat absolută libertate omului **să aleagă acum, ce voiește, viața ori moartea.** (Ioan 3:16). Fiecare va avea în veșnicie, ce a ales în viața aceasta.

Moartea lui Isus a fost culmea, cea mai înaltă, a suferinței. Mai mare pedeapsă, durere, suferință, ca moartea Sa nu este. El a primit în plin această pedeapsă, în locul nostru, aceleora ce cred și se pocăesc. Dacă durerea morții unui singur om e așa de mare, atunci durerea morții lui Isus, e multă. Moartea este plata păcatului. Dumnezeu a găsit cu cale ca aceasta pedeapsă să se aplică lui Isus. (Isaia 53).

Legile omenești și divine, nu pot aduce vre-o pedeapsă mai mare ca moartea.

Prin această pedeapsă sunt sancționate păcatele cunoscute și necunoscute de oameni.

Moartea lui Isus este încheierea lucrului pe care L-a făcut El **pentru noi**. Mult nu se poate; mai departe nimeni nu poate merge. **El a murit pentru noi**.

După luminarea acestei mari și grele opere de salvare desăvârșită, **a jertfit Hristos a înviat**, a treia zi după Scrierile.

Prin moartea Lui s'a încheiat lucrul iar prin înviere a deschis ușa veșniciei. După suferințe și moarte vine învierea glorioasă! El ne-a mai dat nouă o descoperire, că după moarte, la timpul potrivit și noi vom învia.

Învierea lui Isus este toată nădejdea bucuria și fericirea noastră creștină atât în viața aceasta, cât și în veșnicie. Mântuitorul a dat, a jertfit totul, pentru aceasta și Dumnezeu L-a dat, după învierea sa, toată gloria ce a avut-o în cer.

Ilie Mărza

CEVA PENTRU MAMA

„**Imi aduc aminte de credința care s'a sălășluit... și în mama ta Eunice**”. II. Tim. 1:5.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

În biserica baptistă din Dușești, jud. Gorj, s'a oficiat de fr. Vasile Gliga în a doua zi de Paște, actul botezului a 14 suferinți, cari au depus o vie mărturie a credinței lor în Domnul Isus Hristos. Au vorbit din cuvântul Domnului fr. Ion Gligor, Ioan Pușcaș, Floria Gliga, Nicolae Brăban. Au participat frații din 21 comune.

Un grup de tineri, plini de dragoste au făcut o călătorie misionară, în care au sosit prin bisericile din Tur, Tău, Obărnici, Ghârbon, Sebeș-Alba și Alba-Iulia. Mărtoria dela Blaj la Alba-Iulia a fost făcută pe jos. Echipa a avut corul ei, predicatori și ceilalți cari au contribuit cu poezii, dialoguri, soluri și d. etc. În cuvântul Domnului au predicat fr. Cornel Răduț, Gheorghe Oprea și Petru Brean. Pentru bisericile vizitate aceasta a fost o mare bucurie, iar pentru tinerii plini de zel, cei 80 km. parcursi pe jos a fost o ocazie trăită și plină de amintiri frumoase.

Fr. Ilie Negrei și Dumitru Drăgăla au murit la 27 Aprilie 1941 înmormântarea prietenilor Mărioara David din Lugoj în vârstă de 44 ani. A cântat corul din loc condus de fr. G. Jurcovic.

Biserica baptistă din Jegălia a avut la 27 Aprilie a. c. o mare bucurie, având un frumos botez, ținut de fr. Gligor Cristea.

În biserica din Jegălia a avut în seara de 27 Aprilie a. c. o frumoasă serbare a tineretului, condusă de fr. Ștefan Simionescu. Au mai vorbit din cuvântul Domnului fr. N. J. Dumitrașcu, Ștefan Florescu și Petre Carofizi. Au luat parte frații din celei localități.

Fr. Gligor Cristea a ținut în biserica baptistă din Jegălia, jud. Ialomița, cununia religioasă a fr. Ștefan Dumitru cu sora Nastasia Nicolae.

Biserica baptistă din Costache Negri, jud. Covurlui, a avut marea bucurie că, ziua de 13 Aprilie a. c. au redescris biserica pentru a se închina Domnului. Iar în ziua de 14 Aprilie au avut în mijlocul lor pe fr. Simion Voia. Serbarea avută cu această ocazie a fost plină de bucurie, și condusă de fr. Toma Vasileanu și Mihăilă Vărtosu.

În biserica baptistă din Sipeț, jud. Timiș, s'au bucurat împreună a doua zi de Paște frații din comunele Cerna, Dubos, Fizeș și Reșița. Au vorbit din cuvântul Domnului fr. Gh. Bulica, I. Doncea și Dumitru Șutu. A cântat corul din loc.

Biserica baptistă a 6-a din București, Apele Minerale 42 a avut a doua zi de Paște frumoasă serbare a tineretului, condusă de fr. Ionatan Frențu. În programul serbării s'a oficiat și cununia religioasă a fr. Dumitru Lăzău cu sora Frida Betler. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. Ion Broscățan. Au mai vorbit din cuvântul Domnului fr. G. Tăcălău, Ioan Băcu și Cornel Mara. A cântat corul din loc.

Societatea femeilor din Tauț, jud. Arad, s'au bucurat împreună din cuvântul Domnului în prima zi de Paște și s'au sfătuit să ajute pe frații leproși. Au colectat 417 lei pentru acești frați.

Tineretul din biserica Arad—Sega a avut a doua zi de Paște seara o frumoasă serbare condusă de fr. Ioan Truta. Programul a fost împodobit cu poezii, soluri, etc. Au mai predicat fr. Petru Negreș și Alexa Popovici.

Fr. Teodor Iov a ținut la 23 Aprilie a. c. în biserica baptistă din Curtici cununia religioasă a fr. Gheorghe Mocuța cu sora Floare Mocuța. A cântat corul din loc, condus de fr. Moise Ciupul-gă.

La 21 Aprilie a. c. fr. din Arad au avut o mare bucurie, când 20 suflete L-au mărturisit pe Domnul în botez. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Alexa Popovici. Au mai predicat fr. Emil Jiva, Ioan Truta și Nicolae Onu. A cântat corul din Arad—Sega și corul cu orchestra din Arad—Betler.

Constanța. De Paște a fost o frumoasă serbare a tineretului și una a Școlii duminicale. La ambele serbări au contribuit corul tineretului și corul Școlii duminicale.

N'am păstrat dela tine, mamă, sfântă dispărută, atât de blândă, decât un portret, în care ești arătată cum stai îngândurată rezemându-ți tâmpla de un deget — ca pentru a apăsa și a stămpăra o durere prea mare.

Când tu te gândeai astfel, eu încă nu eram pe lume. Tu-mi dușezi sufletul făpturii mele din gânda ta... Răspunde, scumpă mamă, ghiceai că, vei da naștere unui prunc pe care îl vei lăsa orfan pe lume?

Prevedeai oare destinul meu, și chinul meu, și inima mea născută din inima ta; că voi fi atât de hărățuit și că voi moșteni dela tine tristețea ta adâncă?

Paul Bourget

micale. Serbarea tineretului a fost condusă de fr. Nicolae Baban iar corul tineretului de fr. S. Jucov. Cea a Școlii duminicale a fost condusă de sora Victoria Butnaru iar corul de fr. I. Petruța. Din cuvântul Domnului au predicat mai mulți frați.

Dela alții

În limba țigănească s'au vândut în anul 1936, 21 exemplare din traducerea unor părți din Biblie. Iar în anul 1937 s'au vândut 23 bucăți.

În anul 1937 s'au vândut numai un singur exemplar din Noul Testament în limba lituană și numai un singur exemplar în limba persană.

În Burma, Asia, Convenția baptistă e înființată în anul 1813 și are un număr de 1522 biserici cu 137.627 membrii, 481 predicatori, 1115 ajutori și evanghelizști și 32.007 membrii în Școlile duminicale.

Fr. Kuriya, președintele seminarului baptist din Japonia, s'a pocăit în anul 1921, în împrejurări foarte cunoscute.

◎ ANUNȚ ◎

Suntem rugați să anunțăm că, un anunt Grigore Rusu din Spitalul de Stat Sighișoara sect'a B. C. scrie cărți postale bisericilor și se dă drept frate baptist, pentru a colecta bani. Fr. Flueraș, predicator la vizitat și s'a convins că e un înșelător. Nu a fost niciodată baptist. S'a găsit la el de către Poliție peste 100 m lei, colectați de pe la frați. Facem acest aviz spre știința tuturor fraților.

◇ MAMA ◇

E ființa învăluită în dragoste, gata oricând pentru a se sacrifica chiar pe sine, care dă totul și adeseori nu primește în schimb nimic, înalță pe alții și se umilește pe sine. Sunt în lumea aceasta lucruri cari nu pot fi făcute de nimeni, o mamă însă le face. În fața dragostei de mamă, nu este preț prea mare, nu este jertfă prea grea, nu este istovire. Ea face totul pentru ființele cărora le este mamă.

Figura mamei e singura figură rămasă neuitată în vârtoarea unei vieți. Chipul ei rămâne drag și învăluit în aceiași mantie a iubirei. Mama e figura în care dragostea e în izvor.

„Iată că duceau la groapă pe un mort, singurul fiu al mamei lui,, Lc. 7:12.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Viermele luminos

Un evanghelist povestește că într-o zi plecă să facă o vizită unui prieten al lui, care locuia într-o singurătate. Drumul până la acesta, îl făcu călare pe un cal. Soarele a apus înainte ca evanghelistul să ajungă la prietenul lui. Noaptea a acoperit cu hana sa neagră întreg pământul și cum misionarul nu cunoștea pe cine drumul se rugă Domnului să-l ajute spre a putea ieși din încurcătura.

În acel moment pe jos se mișca o dără de lumină. Era un vierme luminos. Misionarul luă viermele, îl puse pe harta sa, se uită, descoperi drumul și nu după multă vreme văzu lumina casei prietenului său.

„Cereți și vi se va da...”

Descoperirea

Într-o zi ridicai o piatră sub care erau o mulțime de insecte, și cari ajunse la lumină se zăpăcără și alergau care încotro puteau. Pusei piatra la loc, și totul s'a liniștit.

Acest lucru se va întâmpla și în ziua când va apărea soarele dreptății și se vor vădi toate lucrurile făcute la întunec.

Pasiune frumoasă

Un mare savant a spus unui prieten al său într-o discuție următorul adevăr: „Mulți oameni au o pasiune după glorie, alții după bani, alții după nume bun, alții după locuri înalte, etc”, dar eu cont-nuă savantul, „am o singură pasiune, să văd cât mai mulți oameni pierduți, venind la Hristos.” Iată cea mai frumoasă și nobilă pasiune de pe pământ. Ești cucerit și stăpânit de aceasta pasiune?

Cele trei feluri de creștini

Un predicator a spus într-o frumoasă predică despre creștini că, se împart în trei feluri. Primii sunt ca și bărcile cari trebuie vâslite cu mare greutate. Acești creștini fac ei treabă, sunt ei buni, dar numai atunci, când altul se munceste cu ei. Cei de al doilea fel se aseamănă cu bărcile cu pânze. Acestea pot merge pe ape și pot avea chiar și o viteză foarte mare, dar numai când e vânt. Pe timp liniștit ele trebuie să stea în port. Așa sunt și unii credincioși. Ei fac treabă, dar numai uneori. Fac multe, foarte multe, dar asta se întâmplă numai la anumite timpuri. Cei de al treilea fel se aseamănă cu vapoarele cari merg prin ele, mâgâte de forța puternică a motoarelor lor. Așa sunt și unii credincioși. Ei activează pe timp bun și pe timp rău. Oricând ei pot și sunt gata de lucru.

Aceștia din urmă sunt credincioșii plăcuți Domnului și de folos Impărăției lui

Dumnezeu. De astfel de credincioși țare astăzi, nevoie biserica lui Hristos. Credincioși cari sunt mânați de focul dragostei divine care e în ființa lor. De care credincios ești tu seumpul meu suflet?

Cel mai bogat

O întâmplare din Germania dela anul 1872. Boierul unui sat trecea călare pe lângă spărgătorul de piatră dela marginea drumului.

— Bună ziua, cucoane boierule!

— Bună ziua, nene moșule!... ei, ce mai faci? Tot cu patra asta te războiești?

— Lăudat să fie Dumnezeu pentru toate — răspunse spărgătorul, țare era un om credincios și trăia cu adevărat Evanghelia.

— Dar cu sărăcia cum o mai duci?

— Slavă lui Dumnezeu! De sărăcie am scăpat. E adevărat că sunt sărac de avere, dar am aflat o bogăție, care întrece toate averile și bogățiile din lumea aceasta.

— Glumești, moș Ioan?

— O, nu cucoane boierule! Bogăția pe care o am eu, n'o dau pe toate averile dumitale.

— Și de câți ani ești moș Ioane?

— De 75, dintre cari peste 30, i-am petrecut spărgând patra la marginea drumurilor.

— Ei, și asta se chiamă viață? Un șir atât de lung de ani să spargi la patra, pe marginea drumului!

— De sigur, boierule, asta pu-i viață și mulțumesc lui Dumnezeu că, mi-a ajutat să aflu viața cea adevărată.

Boierul — care era un necredincios — plecă zâmbind și zicându-și în sine: a slăbit de minte moșul acesta.

Dar peste noapte, boierul avu un vis foros. Se făcea că, murise cel mai bogat om din sat. Dimineața se trezi sub forul acestui vis; el era cel mai bogat om din sat.

Intr-acea clipă intră logofătul lui să-i aducă vești și să primească porunci.

Cucoane: O noutate! Astă noapte a murit bătrânul spărgător de piatră. L-am văzut și eu... parcă doar-mă liniștit... a murit cu Biblia lui în mână.

Boierul se cutremură din nou. Acum înțelese totul. Bătrânul de ieri și visul de astănoapte îi spuse un mare adevăr.

— Să ști logofete că, astă noapte a murit cel mai bogat om din satul nostru.

Logofătul căscă ochii mari... nu înțelese nimic...

Da! Da! Acesta să ști, a fost cel mai bogat om pentru că el avea o bogăție care merge acum împreună cu el.

Ce fel de bogăție ai și tu? Ești și tu unul care să te îmbogățești în Domnul?

Risipa sau munca

Intr-o dimineață pe când mergeam

spre b-erieă, împreună cu un prieten meu, trecu pe lângă noi o căruță frumoasă și elegantă. În căruță era un bătrân și o femeie bătrână.

„Uite vezi aici, Lyada și casa ei frumoasă, acelea erau ale tatălui meu tânăru. Acesta fiind un mare risipitor, pierdut toată averea și la moarte și-a dat soția în casa săracilor. Acest tânăru copilul lui, care prin muncă a reușit să cumpere din nou averea cheltuită de tatăl său și astăzi mama lui nu mai este în casa săracilor, ci la casa fiului ei”, mi spus prietenul meu.

Unul a cheltuit totul prin risipă, altul a adunat prin muncă.

Pilda rea

Un predicator s'a apropiat odată de un sunet să-l aducă la Isus, și după aceasta se mărturisă pe sine ca un păcător după ce recunoscuse că, aceasta stare nu e bună și nu aduce decât rău, adăugând spuse predicatorului, că cu toate acestea nu se întoarce la Isus, fiindcă unii oameni pe cari îi cunoaște ca întors la Isus, nu trăiesc o viață curată.

Iată cum acești credincioși, fiindcă au avut o viață cum trebuie să o aibă credincios, au devenit pietri de potic în calea altor oameni, de a veni la Isus. „Va, vouă, când ajungeți prină de la ținare...”

Biruința complectă

Se spune despre un oarecare împărat chinez, care auzind de răscoala unora din provinciile sale, ordonă ofițerilor să urmeze, pentru ca să pedepsească pe răsculați. La sosirea sa răsculații se supără și se revoltă. Toată lumea credea că împăratul îi va pedepsi cu asprime. Și uimirea tuturor el trată prizonierii cu cea mai mare bunăvoință. Primul său ministru se supără și spuse împăratului: „Astă vă țineți cuvântul? Ați promis că-i veți pedepsi și acum îi lertați?”

„În adevăr” — răspunse împăratul — „eu am promis să pedepsească pe dușmanii mei, și mi-am îndeplinit cuvântul, deoarece acum nu mai am dușmani, fiindcă mi i-am făcut prieteni.”

Intre mamă și copii

În lipsa tatălui meu, lângă care odihnește acum, după 31 de ani de viață, mama mea a fost din mica mea copilărie, călăuza, sprijinul meu, prietenia mea. Ei îi datorez totul.

Gaston Deschamps

Din educația căpătată dela mama mea cece a avut o influență puternică asupra vieții mele, a fost voința ei, energia ei, indulgența ei, bunăvoința ei, cari emana azi prin ființa ei, ca toată viața înaintată.

Capitole